

- 3) Czy wykładnia art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/24 oznaczająca uznanie w przyjmującym państwie członkowskim skutków decyzji właściwego organu administracji państwa członkowskiego pochodzenia, w drodze której przeniesiono na „bank pomostowy” status wierzyciela w stosunkach umownych zawieranych przez bank objęty środkami służącymi reorganizacji, ale pozostawiono w banku będącym na progu upadłości obowiązek zwrotu klientowi wpłaconych przez niego kwot na podstawie umów unieważnionych z powodu błędu w oświadczeniu woli spowodowanego niewystarczającą informacją przekazaną przez bank, jest zgodna z podstawowym prawem własności określonym w art. 17 karty, z zasadą wysokiego poziomu ochrony konsumentów wynikającą z art. 38 karty i z ogólną zasadą pewności prawa?

(¹) Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. 2001, L 125, s. 15).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 22 lipca 2022 r. – Novo Banco SA – Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo
de Resolução/Proyectos, Obras y Servicios de Badajoz SL**

(Sprawa C-500/22)

(2022/C 482/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Novo Banco SA – Sucursal en España, Banco de Portugal, Fundo de Resolução

Druga strona postępowania: Proyectos, Obras y Servicios de Badajoz SL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/24 (¹) oznaczająca uznanie w przyjmującym państwie członkowskim skutków decyzji właściwego organu administracji państwa członkowskiego pochodzenia, która nie została opublikowana zgodnie z wymogami określonymi w art. 6 ust. 1–4 dyrektywy 2001/24, jest zgodna z prawem podstawowym do skutecznego środka prawnego zapisanym w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), ogólną zasadą pewności prawa i zasadą równości oraz zakazem wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową wynikającym z art. 21 ust. 2 karty?
- 2) Czy wykładnia art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/24 oznaczająca uznanie w przyjmującym państwie członkowskim skutków decyzji właściwego organu administracji państwa członkowskiego pochodzenia, w drodze której ponownie przeniesiono na bank będący na progu upadłości, wobec którego zastosowano działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, obowiązki wynikające z obligacji dłużnej niepodporządkowanej, która została nabyta przez osobę trzecią, gdy te obowiązki wchodziły w zakres majątku „banku pomostowego”, jest zgodna z podstawowym prawem własności określonym w art. 17 karty i z ogólną zasadą pewności prawa?

(¹) Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. 2001, L 125, s. 15).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 6 lipca 2022 r. w sprawie T-129/21,
Colombani/ESDZ, wniesione w dniu 15 września 2022 r. przez Jeana-Marca Colombaniego**

(Sprawa C-595/22 P)

(2022/C 482/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-Marc Colombani (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)